

Wie ben je?

Ik ben een **Schotse hooglander**. Aan mijn naam kun je zien dat mijn familie van oorsprong uit de hooglanden van Schotland komt.

Vanwege het gure klimaat aldaar heb ik een langharige vacht.

Wij Schotse hooglanders behoren tot de runderen en zijn dus kuddedieren die een sociaal leven leiden.

Onze koeien vormen met de kalfjes kuddes en ik als stier bevindt me daar meestal buiten.

Wij hebben indrukwekkende hoorns. Bij mij als man staan die naar voren gericht. Die van de vrouwtjes staan wijd uit, naar boven gericht.

Een beetje stier zoals ik, weegt 800 kg. Het gewicht van mijn vrouwtje (de koe) is 500 kg. Omdat wij redelijk onafhankelijk van de mens kunnen leven (ook bij het kalven is geen hulp nodig) ziet men ons als oerrunderen. Als ons leefgebied groot genoeg is, hoeven we ook niet bijgevoerd, behalve wanneer er in de winter veel sneeuw ligt.

Door een speling van de natuur is mijn vrouwtje een '**Schotse lakenvelder**' of '**Lakenvelder hooglander**' zo u wilt.

Dat zit zo: in de beginjaren 2000 raakte de Lakenvelder koe van Boerderij De Marsen niet drachtig. Zelfs kunstmatige inseminatie mocht niet baten. Zij moest dus verkocht en tot die tijd liep ze in De Blokken. Een van mijn voorvaders zorgde er als rechtgeaarde stier voor dat de lakenvelder koe na 9 maanden een kalfje wierp. Dit had een witte band zoals lakenvelders hebben maar ook de bouw en ruige haren van mijn voorvader. Dit 'bastaard' vrouwtje bleef als unicum bij de kudde in De Blokken, raakte ook drachtig en wierp een 2de generatie kruisingsproduct. Dit ging generatie na generatie door waardoor de kudde nu voor een groot deel uit 'Schotse lakenvelders' bestaat.

Hieronder sta ik met mijn vrouw en kalfje met een smalle witte band.

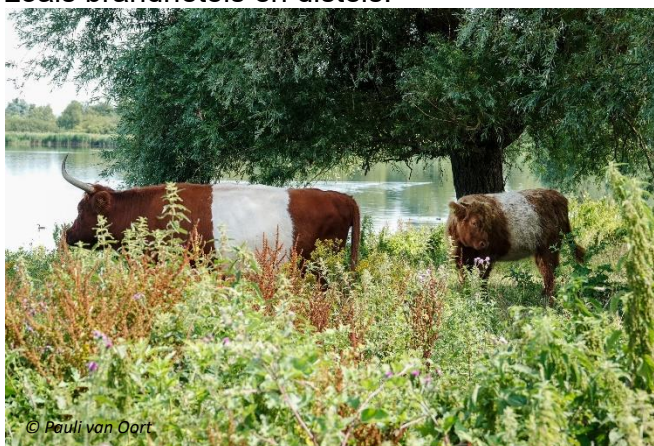

Waar kom je voor in Het Twiske?

Wij Schotse hooglanders zijn uitgezet in deelgebieden De Blokken, Roemersveld en De Leers om jaarrond aan natuurbeheer te doen.

Door te wroeten in de aarde en te schuren langs boompjes en struiken zorg ik voor meer diversiteit. Onder het afgefallen schors vinden insecten een leef plek. Die insecten trekken op hun beurt weer vogels en andere dieren aan. Ik schil graag de bast van bomen vanwege de voedingswaarde van het cambium dat net onder de schors zit. De boom sterft langzaam af doordat de sapstroom wordt onderbroken. Hierdoor komt er ruimte in het bosgedeelte wat weer goed is voor een gevarieerd gebied. Dat bedoel ik dus met natuurbeheer, ik dun het bos op natuurlijke wijze uit zonder kettingzaag! Op de omgevallen boomstammen groeien zwammen, mossen en korstmossen waar weer andere organismen van leven. Mijn poep zie je overal liggen op de plekken waar ik doorheen 'banjer'. Mooie, natuurlijke, ruige mest waar planten van kunnen groeien. Terwijl ik rondstap, vertrap ik ook veel grond. Vooral in natte periodes ontstaan dan kuiltjes waar water in blijft staan en planten groeien die van vochtige omstandigheden houden. Winterdag wanneer het gras minder voedingswaarde heeft, eet ik de taaiere planten zoals brandnetels en distels.

Wanneer ben jij in Het Twiske te zien?

Je kunt me letterlijk het hele jaar tegen het lijf lopen. Houd wel een beetje afstand van ons, want ook al zijn wij rustig en goedaardig we blijven 'wilde dieren'. We lijken een hoog knuffelgehalte te hebben maar vinden het niet prettig wanneer mensen ons willen aaien en aanhalen. Zie je ons staan, maak dan even geluid zodat we niet schrikken. Kom ik met opgeheven kop op je af doe dan een paar stappen terug en ga beslist niet rennen. Loop nooit tussen de groep door, want als kudde dier hebben wij de neiging elkaar te verdedigen. En ga ook nooit tussen de koe en haar kalfje staan, zij zal haar kalfje willen beschermen!

Waar houd je bijzonder van?

Ik ben een liefhebber van ruig en gevarieerd terrein, met veel boomopslag en takken die ik kan schillen.

De ene keer sta ik graag onder de bomen, de andere keer vind je me op een zanderig deel in de zon. Maar je zult me ook vaak in het water aantreffen omdat ik het met mijn dikke vacht heel gauw warm heb.

Een van mijn voorvaderen stond graag onder de oude wilg op het noordwestelijk puntje van De Blokken. Helaas heb ikzelf van die wilg alleen de restanten mee kunnen maken.

Waar maak jij je druk om?

Dat mensen de waarschuwingsbordjes negeren waarop staat dat honden aangelijnd moeten zijn. Bedenk dat een hond familie is van de wolf, onze natuurlijke vijand. Zien we een hond voor een wolf aan dan voelen we ons bedreigd en kunnen tot de aanval overgaan. Dus: honden aan de lijn! Laat ze ook niet naar ons toegaan op plekken waar wij lopen. Laat ons in rust het natuurbeheer werk doen. Dan kunt u genieten van een gebiedje dat zich als oer natuur ontwikkelt!

Foto's: Pauli van Oort en Henk Strijker

www.ivntwiske.nl